

CASA DE AJUTOR RECIPROC
A PENSIONARILOR
BÂRLAD

27 SEP 2011

VIATA NOASTRA

Publicație editată de

CASA DE AJUTOR RECIPROC

A PENSIONARILOR

BÂRLAD

1 octombrie

2011

Un cuvânt de admirație și mulțumire personalului angajat și colaboratorilor acestei Case la ceas aniversar

In urmă cu cincizeci de ani zestrea orașului Bârlad s-a îmbogățit prin înființarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor - casă ce avea să devină, în scurt timp, centru de interes pentru majoritatea pensionarilor din Bârlad.

E mult? E puțin? Cum să apreciezi cu „mult” sau cu „puțin” timpul pentru un lăcaș a cărui denumire spune totul: cincizeci de ani de căutări, de împliniri, de realizări pe măsura scopului ce le-a avut de îndeplinit această casă - scop care a constat în primul rând în atragerea membrilor.

A fost greu la început, dar dorința de a face ceva bun ne-a obligat să privim cu mult curaj spre anii care urmau să vină. Încă din primii ani de existență ne-am bucurat de un deosebit și constant interes din partea membrilor, lucru ce ne-a ajutat să ne menținem prestigiul mai ales că această casă a trebuit să se mențină în viață prin autofinanțare - posibilitățile financiare fiind foarte reduse în primii ani de existență.

Această casă a unit oamenii, oferindu-le o mână de ajutor pe tot parcursul funcționării ei pentru a suporta mai ușor greutățile timpurilor. Ziua de astăzi este o sărbătoare nu numai pentru salariații casei, ci și pentru toți pensionarii acestui oraș.

Prin munca tuturor, numărul membrilor a crescut, iar spațiul din clădirea veche nu mai era corespunzător desfășurării activității nici pentru salariați, nici pentru membrii casei. Astfel s-au căutat soluții pentru o clădire nouă și s-a reușit mai mult decât se spera.

La data aceea puțini au fost acei ce au avut curajul să ia aproape pe cont propriu greutatea realizării, de multe ori cu foarte mari opreliști, a unei astfel de construcții. Din fericire astfel de oameni au existat și mai există și astăzi.

Sigur că toate acestea au fost posibile și datorită faptului că la această casă au existat mulți salariați valoroși care au sprijinit orice inițiativă bună luată de conducere -

au înțeles pretențiile și și-au dus la îndeplinire sarcinile cu pasiune și profesionalism.

Acest succes s-a datorat și unei activități incontestabile din partea consiliului de conducere și a comisiei de cenzori.

Socotesc întreaga activitate a C.A.R. intensă și valoroasă, la conducere fiind oameni pricepuți și dăruți profesiei, de aceea mulțumim conducerii din trecut și de astăzi, actualilor colaboratori și le urăm elan sporit și succese mari pe mai departe.

Istoria sentimentală a C.A.R. nu va putea ocoli câteva certitudini - aici pensionarii au beneficiat de ajutoare diferite - s-au bucurat de afecțiune din partea salariaților, au simțit totdeauna o atmosferă de lucru, de tandrețe, de colaborare și de însuflețire civilizată.

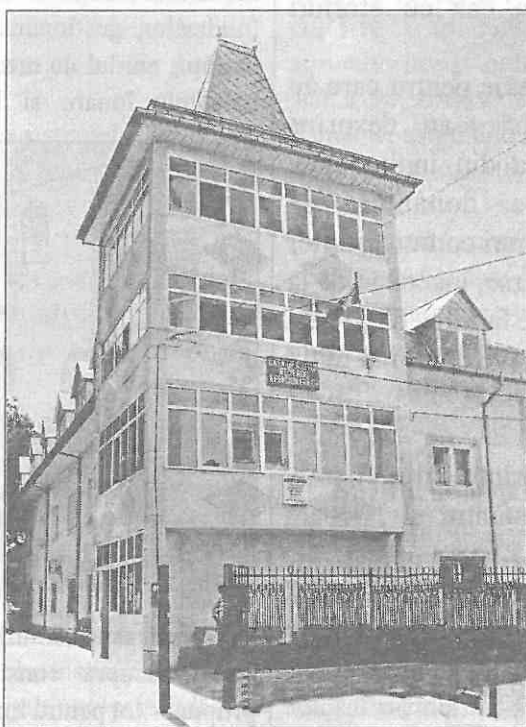
E greu de afirmat care perioade au fost mai bune sau mai nefaste. Poate nici nu trebuie pusă problema așa. **Oricum, cu buretele nu se poate șterge nimic.** Această casă a fost și trebuie să rămână casa necesară fiecăruia dintre noi.

Aniversarea a 50 de ani reprezintă, fără îndoială, și un prilej de bucurie pentru membrii săi, dar și modalitatea de recunoaștere a rolului esențial al acestui tip de casă - constituie un prilej în care oamenii sânt aduși în prim plan acordându-li-se prețuirea pe care o merită. Doresc cu această ocazie să ne amintim de toți cei care au trudit spre binele Casei și sunt convinsă că se va face, iar în cazul în care se va omite un nume ne cerem iertare și precizăm că oricum nu se va diminua cu nimic valoarea lor. Mă aplec cu adânc respect în fața acestor oameni.

La mulți ani celor care te-au slujit și celor care te slujesc!

La mulți ani celor care te fac să existe pentru că avem nevoie de tine!

Lucia Burghilea, 30 ani de muncă în cadrul C.A.R. a Pensionarilor Bârlad

Preocupări juridice

Printre multiplele activități menite să aducă multe facilități membrilor casei noastre, se numără și mai nou înființatul „cabinet pentru consultații juridice”.

Deși înființat de numai un an de zile, acest cabinet și-a dovedit pe deplin motivația de a exista. Un număr însemnat de membri vin zilnic pentru a cere consultanță juridică fără a plăti nici o taxă, deși problemele personale nu sunt deloc dintre cele mai simple, ținându-se cont mai ales de „hățișul” de legi, ordonanțe și decrete printre care un om nedepins cu formele de exprimare, de atac al unei cauze, de rezolvare juridică favorabilă, nu ar putea rezolva nimic sau în cel mai bun caz cu eforturi financiare deloc neglijabile.

Dintre cele mai uzuale probleme pentru care au fost solicitate consultanță juridică s-au desprins dezbaterile pentru moșteniri, ieșirea din indiviziune, anularea titlurilor de proprietate, dobândire de proprietăți, divorțuri, partajare de bunuri comune soților sau cauze penale dintre cele mai diverse, începând de la loviri, vătămări corporale, abandon de familie, distrugerii și multe altele, toate fiind nici mai grave, nici mai puțin grave decât la alte categorii sociale.

Printre cei care au beneficiat de serviciile cabinetului juridic s-au numărat, printre alții, Istrate Ioan, Moraru Maria, Nicoară Constantin și Nicoară Elena.

Nenumărate au fost și cazurile când bătrâni fără știință de carte au semnat fără să știe cedarea unor suprafețe de pământ sau case unor escroci, de care este plină lumea.

De regulă, aceste cazuri sunt dintre cele mai greu de rezolvat, dar nu de nedepășit.

Cred că este bine să aduc la cunoștința cititorilor că numai în anul 2003 au beneficiat de asistență juridică un număr de 381 persoane, care ar fi trebuit să cheltuiască un total de 151.500.000 lei, iar în 2004 numai în lunile ianuarie-martie s-a acordat asistență juridică în valoare de 38.200.000 lei. Este evident că înființarea unui astfel de serviciu pentru membrii C.A.R.P. este unul foarte bun și benefic.

În calitatea mea de jurist al acestei instituții doresc să cord în continuare asistență juridică oricărei persoane membră al C.A.R.P. care are necazuri, probleme personale și care nu se pot rezolva decât pe cale juridică. De asemenea, cu prilejul a celor 50 de ani de la înființarea C.A.R.P. vă doresc tuturor ani fericiți și multă sănătate.

Avocat Aurel Hobjilă

Necesitatea funcționării comisiilor de cenzori în cadrul Caselor de Ajutor Reciproc a Pensionarilor

Conform regulamentului cadru de organizare și funcționare a C.A.R.P.-urilor, Comisiile de Cenzori se aleg de către Adunarea Generală cooptând persoane de specialitate în domeniul financiar-contabil, fără antecedente penale, cu experiență și competență profesională.

Comisiile de Cenzori au obligația de a verifica lunar respectarea dispozițiilor legale și prevederilor statutare în activitatea financiar-contabilă, constituirea și utilizarea fondurilor, gestionarea bunurilor materiale și bănești ale unității, modul de urmărire a debitelor, evidența contabilă, balanțele lunare și bilanțul contabil anual, informând

Consiliul de Administrație lunar și Adunarea Generală anuală asupra constatărilor făcute, măsurilor luate și propunerilor pentru îmbunătățirea activității.

Comisia de Cenzori din cadrul C.A.R. Pensionari Bârlad verifică lunar toate documentele de încasări și plăți prin Casă care cuprind: cereri de împrumut, ajutoare deces, ajutoare nerambursabile, cotă parte tratament, retrageri de membri, plăți pentru achiziționarea de bunuri materiale, inclusiv depunerea și scoaterea numerarului din bancă.

Se verifică toate operațiile care se execută prin CEC și în bancă, notele contabile care se întocmesc pentru întreaga activitate a Casei.

Lunar se face verificarea inopinată a caselor întocmindu-se procese verbale de verificare.

La verificările care se fac, deficiențele constatate se realizează în timpul verificării.

Prin activitatea pe care o desfășurăm lună de lună, putem afirma că există o garanție a sumelor depuse de membrii noștri și utilizarea lor după cerințe conform prevederilor statutare.

Comisia de Cenzori C.A.R. Pensionari Bârlad

Protecția socială a persoanelor vârstnice

Carta Socială Europeană cuprinde un capitol special privitor la „Dreptul persoanelor vârstnice la protecție socială”, capitol ce vizează măsuri care să permită persoanelor vârstnice să rămână membri deplin ai societății cât mai mult timp posibil, prin intermediul unor resurse financiare suficiente care să le asigure o viață decentă și să participe activ la viața publică, socială și culturală.

Din analizele făcute în mediile științifice și în cadrul organismelor oficiale, se poate aprecia că sistemul actual de sprijinire a populației vârstnice se caracterizează prin disfuncțiuni serioase datorită, în principal, faptului că politicile sociale promovate n-au prevăzut și mecanismele de susținere și de adaptare la schimbări. Există în prezent o evidentă criză a vârstei a treia care îi amenință nu numai pe bătrâni, ci și pe copiii și nepoții acestora, care trebuie să preia pe umerii lor, direct sau indirect, mare parte din sarcina asigurării existenței celor în vârstă.

Se evidențiază faptul că, majoritatea sistemelor existente realizează o protecție neadecvată a celor în vârstă, sugerându-se elaborarea a trei sisteme de securitate pentru cei de vârsta a treia, respectiv:

1. *Un sistem public cu participare obligatorie*, finanțare din taxe, cu responsabilități mai ales în redistribuție;

2. *Un sistem privat cu participare obligatorie*, cu responsabilități în economisire, mai ales;

3. *Un sistem bazat pe depuneri voluntare*, care să furnizeze o protecție suplimentară.

Aceste trei componente ar putea realiza o asigurare în fața numeroaselor riscuri cu care se confruntă cei în vârstă. În cazul României, la dificultățile generate pe plan european și mondial, s-au adăugat o serie de probleme suplimentare generate de perioada de tranziție economică, de insuficiențele cadrului legislativ și ale celui instituțional.

Cu toate progresele realizate în ultima perioadă în domeniul legislativ: Legea 17/2000 privind Asistența socială a persoanelor vârstnice; Legea 16/2000 privind înființarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice; Legea 705/2001 privind Sistemul național de asistență socială; Hotărâri de Guvern și Ordine ale ministerelor în ceea ce privește cadrul instituțional și punerea în aplicare a legilor, se constată disfuncționalități, dintre care unele au ca origine abordări de principiu defectuoase. Din acest motiv se lucrează la un nou sistem național de asistență socială care să fie funcțional. În prezent se lucrează la un pachet legislativ secundar (hotărâri de Guvern și Ordine ministeriale) care să completeze legislația în domeniu și să asigure politicile unitare în domeniul asistenței sociale atât la nivel local, cât și la nivel național. Cu toate acestea există o apreciere unanimă că în perioada de tranziție pe care România o traversează, nivelul cheltuielilor sociale publice sunt încă mici, în comparație cu celelalte țări în tranziție.

În plus, fondurile modeste alocate sectorului social au fost dirijate greșit, astfel încât cheltuielile nu au susținut sectoarele cele mai sărace sau cu mai multe nevoi.

Prin Planul Național Anti-Sărăcie se recunoaște că „există o subfinanțare cronică a sectorului social”, dar, se apreciază că în perioada următoare lucrurile se vor îmbunătăți iar fondul financiar va spori pe baza creșterii economice reale. Se recunoaște că sunt deficiențe de finanțare a sistemului ca urmare a creșterii numărului de pensionari în condițiile reducerii numărului de salariați, că a crescut ponderea pensionarilor pentru limită de vârstă cu vechime incompletă, cu influență negativă asupra nivelului pensiilor. Se speră ca actuala lege a pensiilor să mai corecteze o serie de anomalii din sistem.

De asemenea, prin completările aduse legislației în vigoare, în perioada următoare se intenționează, pentru anul 2005, o recorelare reală a tuturor pensiilor, precum și o curățare a fondului de pensii prin susținerea pensiilor agricultorilor și a altor categorii sociale de către bugetul de stat, a concediilor de boală și de maternitate de către Casa de Sănătate, asigurându-se astfel mai mulți bani pentru bugetul asigurărilor sociale, pentru pensiile celorlalte categorii de pensionari.

Totodată, statul încearcă să asigure asistența socială persoanelor și familiilor cu venituri reduse prin acordarea unor ajutoare sociale, ajutoare de urgență, prin cantinele de ajutor social, precum și diferite servicii sociale individuale sau în instituții pentru persoanele vârstnice, fondurile respective provenind să fie de la bugetul de stat, fie de la bugetele locale.

Statisticile arată că în perioada 1998 - 2003 au beneficiat de subvenții de la bugetul de stat un număr însemnat de persoane defavorizate, din care peste 40% au fost persoane vârstnice.

În același context, Casele de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor, prin activitățile sociale pe care le desfășoară în folosul membrilor săi, și-au adus contribuția însemnată la ușurarea vieții celor vârstnici. C.A.R. Pensionari Bârlad s-a preocupat permanent să reducă greutatea membrilor săi acordând ajutoare bănești nerambursabile precum și ajutoare materiale (alimente) pensionarilor cu pensii foarte mici, în valoare de circa 500.000 lei.

Prin înființarea atelierelor de cizmărie, croitorie, frizerie, tâmplărie, dar și prin cabinetele medicale, se contribuie la realizarea multor facilități de care membrii noștri sunt foarte mulțumiți.

Aceste ateliere numai în anul 2003 au deservit peste 10.000 persoane care au economisit din buzunarele proprii suma de peste 360 milioane lei. La cabinetele de stomatologie, oftalmologie și de tratamente și-au văzut de sănătate aproximativ 12.000 pensionari, cu o reducere de peste 440 milioane iar la magazinul economat au cumpărat un număr de 18.200 persoane cu venituri mici, economisind circa 153 milioane lei. Aceste activități se vor dezvolta în continuare prin măsuri energice de eficientizare a tuturor sectoarelor prezentate mai sus, la care se vor adăuga și altele.

Ion Simion, consilier

„Să îmbătrânim frumos”

Caracteristica ultimilor decenii este creșterea vârstnicilor în structura populației. Prognozele de viitor apreciază că și în continuare populația vârstnică va crește mai rapid decât cea nevârstnică.

În 1988 - O.M.S. a inclus problemele îmbătrânirii printre primele 5 probleme de sănătate ale lumii, alături de bolile de inimă, cancer, SIDA și alcoolism.

Pentru protecția celor în vârstă s-a elaborat „Carta drepturilor bătrânului”.

Combaterea fenomenului de îmbătrânire și ameliorarea condițiilor de viață ale vârstnicului necesită eforturi. Bătrânețea trebuie să se desfășoare demn, fără griji și boli.

Medicii sunt cei chemați să ofere pacienților de vârstă a treia sprijin nu numai profesional, ci și moral. Și aceasta, mai ales, pentru cei respinși de societate și, uneori, de propria familie; bătrânii care trăiesc singuri fără copii, cei care au diferite afecțiuni și handicapuri, cei rămași singuri prin decesul partenerului de viață.

Bătrânețea nu trebuie privită ca o boală. Posibilitățile intelectuale și fizice ale vârstnicului se prelungesc uneori mult peste 70 de ani.

Există diferențe semnificative între diverse persoane.

Apar modificări ale parametrilor fiziologici care sperie vârstnicul și care nu reprezintă o boală. Acestea sunt: creșterea ușoară a T.A., glicemiei, colesterolului, VSH-ului, ureei și cratininei.

Este necesară o discuție și un control la medicul de familie pentru a se lămurii situația.

Condițiile de urmat pentru

persoanele de vârstă a treia, atât medical, cât și psihosocial, trebuie să țină cont de cele 3 categorii de vârstă:

- 65 - 75 de ani;
- 75 - 85 de ani;
- peste 85 de ani.

Toți cei ce trec dincolo de 65 de ani e bine să știe că se poate îmbătrâni frumos.

Pensionarea este un moment de răscruce în care gândirea matură permite fiecăruia să-și găsească o cale de viitor, în care se poate valorifica potențialul biologic pentru menținerea unui ritm biologic, fizic și psihologic.

Vârstnicul trebuie să-și împartă timpul mult mai riguros decât tânărul. El trebuie să știe că:

- somnul trebuie respectat (6-7 ore noaptea, 1-2 ore după-amiaza, mereu la aceeași oră);
- este necesară o ocupație în funcție de posibilitățile fizice și intelectuale, care să-i placă și care să-i aducă satisfacție;
- mesele trebuie respectate - atât orarul lor, cât și necesarul caloric (nevoia de calorii la vârstnic este mai mică și regimul alimentar este cel prescris de către

medicul de familie);

- este necesară o oră de plimbare în aer liber zilnic (sedentarismul nu este benefic);
- vizionarea programelor de televizor mai multe ore pe zi dăunează vederii;
- este necesar, în funcție de starea sănătății, după sfatul medicului, un program de gimnastică medicală de întreținere;
- alcoolul, tutunul, cafeaua în exces pot duce la îmbătrânirea rapidă și la deprecierea stării de sănătate;
- medicamentele care nu sunt prescrise de medic este bine să fie evitate;
- a comunica cu cei de aceeași vârstă, prieteni, foști colegi, în cadrul vizitelor, întâlniri la club, în parc, reuniuni de grup, sunt benefice sănătății.

Vârstnicul trebuie să rămână mereu tânăr și optimist. El nu este singur, el poate să se adreseze C.A.R.P. cu orice problemă sau propunere care să vizeze îmbunătățirea stării de sănătate viața.

Trebuie, în încheiere, să vă urez tuturor sănătate și fericire, iar cei 50 de ani să fie pentru toți 100.

La mulți ani!

Dr. Laurenția Adriana Ichim

MĂSURI DE PREVENIRE A BOLILOR VÂRSTEI A III-A

Principalele afecțiuni care caracterizează patologia vârstei a III-a sunt bolile importante din patologia generală, având în vedere starea de „uzură” a organismului, atât fizică, cât și psihică.

Astfel bolile cardiovasculare (cardiopatia ischemică, hipertensiunea arterială, arterioscleroza etc.) încep să se manifeste în această perioadă a vieții, alături de bolile respiratorii, digestive. Rezistența organismului fiind scăzută apar frecvent viroze respiratorii, mai ales în perioadele reci, care se pot transforma în boli grave (pneumonii, bronhopneumonii) dacă nu li se acordă importanța cuvenită și nu sunt tratate competent.

Bolile digestive apărute în cursul vieții (gastrite, dischinezii biliare, colite) se manifestă din ce în ce mai sever, știindu-se că odată cu apariția sedentarismului unul din simptomele principale - constipația - își face apariția și devine din

ce în ce mai supărător.

Odată cu înaintarea în vârstă apare osteoporoza (demineralizarea oaselor) care face ca traumatisme ușoare (căzături) să se transforme în adevărate tragedii, producându-se fracturi, luxații, entorse.

Aparatul urogenital suferă o serie de modificări hormonale, care la rândul lor antrenează o patologie diversă; apar probleme cu prostata la bărbat (tulburări de urinare), diferite tulburări de menopauză la femei (bufeuri, palpitații, microhemoragii); acestea la rândul lor pot genera boli grave, cum ar fi chisturi, adenoame, fibroame, cancere.

În cadrul patologiei, afecțiunile cerebrale și psihice ce pot apărea sunt destul de deranjante dacă nu sunt tratate eficient.

Și dacă toate aceste boli sunt într-o măsură mai mare sau mai mică controlabile și „suportabile”, în această perioadă cea mai deranjantă boală rămâne reumatismul, cu diferitele lui forme de manifestare,

greu răspunzând la tratamentele convenționale și destul de traumatizantă atât fizic și social.

Principalele măsuri care pot fi luate țin de persoana, cât și de factorii medicali.

Se recomandă un regim de viață mult mai strict, mișcarea fiind unul din factorii care contribuie la menținerea organismului într-o stare activă permanentă; evitarea frigului, umezelii, aglomerațiilor pentru prevenirea afecțiunilor respiratorii în sezonul rece este indicată; de asemenea evitarea excitațiilor - cafea, tutun, alcool - este o măsură specifică ce previne apariția și acutizarea bolilor cardiovasculare și digestive; în perioadele reci deplasările trebuie limitate la strictul necesar, știindu-se că în această perioadă apar traumatismele cauzate de polei, zăpadă etc.

Regimul alimentar trebuie de asemenea instituit prin folosirea alimentelor „ușoare”,

evitându-se grăsimile, carnea, în general, și carnea de porc, în special; alimentația vegetariană poate face minuni atunci când tratamentele medicale nu mai dau rezultate.

Evitarea eforturilor fizice este recomandată, munca fiind indicată atât timp cât nu apare oboseala marcată; stresul psihic este, de asemenea, un factor care contribuie la deteriorarea organismului, mai ales în societatea în care trăim; și poate nu în ultimul rând singurătatea, „boala” cea mai traumatizantă a vârstei a III-a trebuie „trată” cu foarte multă seriozitate.

Având în vedere diversitatea patologiei vârstei a III-a medicul trebuie să devină primul și cel mai indicat prieten atât prin tratamentele ce le indică, cât și prin sfaturile competente ce le poate da în diverse situații; controalele periodice la medic sunt mai importante uneori decât plimbările zilnice ce fac parte din preocupările acestei categorii.

Redacția

Imagini de la MAGAZINUL ECONOMAT

Hipersensibilitatea dentinară -

insuficient diagnosticată, insuficient tratată?

Hipersensibilitatea dentinară este definită ca o entitate clinică distinctă, manifestată prin durere ascuțită și de scurtă durată la nivelul dentinei expuse, ca răspuns la stimuli termici, tactili, osmotici sau chimici. Această durere nu poate fi explicată de un alt defect al dentinei sau de patologia asociată.

Majoritatea suferinzilor sunt în vârstă de 20 până la 50 de ani. Studiile de monitorizare arată că 36% dintre consumatori suferă de hipersensibilitate dentinară, cu o predominantă a sexului feminin față de sexul masculin.

Datele existente sugerează o asociere între periajul dentar, recesia gingivală și hipersensibilitatea dentinară. Hipersensibilitatea indusă de placa bacteriană pare a fi o afecțiune distinctă.

Factorii abrazivi și erozivi combinați care acționează asupra dentinei determină deschiderea tubulilor și pierderea accelerată a acesteia.

Deși incidența afecțiunii este mare, majoritatea pacienților nu știu că aceasta este ușor de diagnosticat și de tratat. În prezent, responsabilitatea educării populației privind această afecțiune și abordarea sa terapeutică apasă pe umerii comunității medicale.

S-au prezentat date epidemiologice care demonstrează că hipersensibilitatea dentinară este insuficient diagnosticată și insuficient tratată. Hipersensibilitatea dentinară are o prevalență mult mai mare comparativ cu cea estimată de către medicii stomatologi până acum. Verificarea sensibilității dentinare constituie o parte integrantă a examenului clinic de rutină efectuat de către medicul stomatolog tocmai pentru a evita subevaluarea practică a acestei afecțiuni.

Cauze și factori de risc

Principala modificare fiziopatologică - expunerea caniculelor dentinare - poate fi rezultatul unui proces de abraziune și uzură la nivelul dinților. Eroziunea este un proces de disoluție chimică a dintelui determinată de acțiunea substanțelor acide și a sucului gastric.

În prezent, se știe că refluxul gastroesofagian determină eroziune dentară. Sucul gastric poate pătrunde în cavitatea

bucală în mod pasiv, în diverse situații clinice precum boala de reflux gastroesofagian, anorexia, bulimia, alcoolismul cronic. Acest mecanism este asociat cu cele mai severe cazuri de eroziune dentară. Pe de altă parte, substanțele acide sunt citate ca

fiind o altă cauză majoră a eroziunii dentare: acizii alimentari și expunerea profesională la acizi.

Abraziunea este un proces de distrucție a dintelui prin acțiunea unor factori fizici - fenomen cel mai frecvent asociat cu leziunile cervicale. Uzura este determinată de contactul direct interdental. Compromiterea structurală a dintelui este improbabilă în cursul exercitării funcțiilor normale ale dintelui (masticăția). Contactul interdental prelungit este întâlnit la pacienții cu bruxism și reprezintă principala cauză de uzură dentară la om.

Eroziunea pare să fie factorul cel mai reprezentativ, ce acționează sinergic cu alte mecanisme în sensul pierderii substanțiale a smalțului și dentinei și are drept consecință deschiderea caniculelor dentinare. De asemenea, rețracția gingivală sau pierderea smalțului conduc la expunerea dentinei.

Dentina „hipersensibilă” prezintă de până la opt ori mai multe canicule dentinare deschise la suprafața sa. Mai mult, diametrul caniculelor este dublu comparativ cu dentina normală, astfel încât stimuli de intensitate ușoară determină o creștere semnificativă a fluxului dentinar și, în consecință, a durerii asociate.

Hipersensibilitatea dentinară poate fi prevenită prin gesturi simple, atât de către stomatolog cât și de către pacient. Medicul va evita utilizarea intempestivă a instrumentarului la nivelul suprafețelor radiculare în cursul detartrajului și al altor manevre (îndepărtarea petelor, șlefuirea);

va evita distrugerea barierei biologice la montarea coroanei dentare; va utiliza agenții desensibilizanți în cursul procedurilor de albire sau în cazul tratamentului hipersensibilității cronice cu ajutorul lingurii de amprentare; va evita plasarea subgingivală a marginilor coroanei de susținere care pot reține placa bacteriană; va monitoriza periodic pacientul în privința semnelor de eroziune și abraziune dentinară. La rândul său, pacientul va respecta instrucțiunile de utilizare a pastelor de dinți desensibilizante, va evita utilizarea unor periuțe de dinți dure și periajul imediat după consumul alimentelor sau băuturilor acide, evita utilizarea excesivă a metodelor de curățare interproximală și periajul cu presiune excesivă pentru o perioadă lungă de timp, ca și utilizarea scobitorilor la nivelul gingiilor.

Hipersensibilitatea dentinară este mai frecvent întâlnită la pacienții cu boală parodontală, la care prevalența atinge 73-98%, ca o consecință a tratamentului aplicat (inclusiv detartrare, șlefuire și eliminare chirurgicală a pungilor parodontale).

Evaluând opțiunile terapeutice disponibile - tehnici profesionale sau tratament aplicat de către pacient - în context epidemiologic și clinic, s-a constatat că tehnicile restaurative nu sunt întotdeauna necesare.

Pastele de dinți cu acțiune desensibilizantă reprezintă metoda cea mai frecvent utilizată de pacienți. Beneficiile clinice sunt multiple: obținerea controlului hipersensibilității într-un mod simplu și ușor de aplicat, complianța bună la tratament, evitarea metodelor restaurative.

Practica clinică demonstrează că utilizarea pastei de dinți desensibilizante pe bază de nitrat de potasiu este eficace la majoritatea pacienților. Nitratul de potasiu poate fi asociat cu fluorură de sodiu pentru protecția de lungă durată împotriva cariilor. În cazul în care sunt necesare metode restaurative pentru restabilirea integrității dintelui, asocierea acestora cu paste de dinți desensibilizante este benefică pentru sancționarea promptă a durerii.

Concluzia se desprinde de la sine: solicitați cabinetul de stomatologie pus la dispoziția dumneavoastră.

C.D. Zeletin

„Scânteind ca Sirius”...

G. Tutoveanu

Cartea aceasta cuprinde scrisorile din tinerețe ale Zoei G. Frasin către George Tutoveanu, scrisori de dragoste între doi poeți.

Involuntar, gândul mi-a zburat, din primul moment, la mari iubiri care mi-au venit în minte: Romeo și Julieta, Paul și Virginia, Abélard și Héloïse, Dante și Beatrice, Othello și Desdemona, Nelson și Lady Hamilton, ori la scriitoarea franceză Marchiza de Lévigé, prin corespondența adresată fiicei sale.

În special poezia „Tuberoze” a Zoei G. Frasin, scrisă la moartea fiicei sale Cordelia, poezie pe care C.D. Zeletin o consideră antologică, dezvăluie marea sensibilitate a acestei ființe.

Ca un omagiu, o reproduc mai jos:

*Suave și plâpânde tuberoze
Și palide și mate ca un mort,
În inima-mi (un breviar cu poze)
Vă strâng îndurerată și vă port...*

*Parfumul vostru-amar ca o durere,
Ca un prinos atâta de subtil,
Aduce-n juru-mi farmec și tăcere
Și chipul drăgălașului copil,*

*A cărui mână albă ca o floare
Ozmiardă lin obrazu-mi obosit
Și glasu-i în cadență de izvoare
Dă gândurilor drum spre infinit.*

*Cum luminați în toamna fumurie
Tăcere-adâncă-n preajma unui mort,
Pe sufletu-mi, pe inima pustie,
Vă strâng îndurerată și vă port.*

Scrisorile Zoei G. Frasin, care va deveni soția lui George Tutoveanu, nu sunt reproduse în întregime, ci semnalate doar pasaje esențiale, alese semnificativ și afectiv de către C.D. Zeletin care parcurge astfel câțiva ani de zbucium, de neliniști, până când, în sfârșit, Zoe și George Tutoveanu vor fi împreună, la Bârlad. Iar aici, „mama Zoe” va fi stimulatora „Academiei Bârlădene” cu mult suflet și entuziasm.

„Scânteind ca Sirius...”, cum și-a intitulat cartea C.D. Zeletin, este preluat dintr-un pasaj de scrisoare de-al Zoei G. Frasin către G. Tutoveanu: „Te văd sus, în zări necuprinse, tu singur, scânteind ca Sirius; mi-e sufletul animat de tine, printr-un fir împletit din speranță și credință”.

Titlul acesta mă turbură pentru că are o puternică rezonanță în sufletul meu.

Acum vreo 20 de ani, când buna mea soție Tecla trăia chinurile unei grele boli, priveam cerul nopților nedormite urmărind trecerea lui Sirius, cea mai strălucitoare stea de pe emisfera de nord a Pământului, după cum, pe cea de sud, strălucește Canopus. Ne-am propus, atunci, să ne întâlnim în Sirius. Mă așteaptă, acolo, de 18 ani! N-o să se supere că am întârziat. Era atât de bună, de generoasă și de iertătoare.

Această carte mai cuprinde „Contribuții documentare la biografia poetului G. Tutoveanu”, cu ample detalii, precum și o „Addenda” în care scriu despre Zoe și G. Tutoveanu: Bogdan Ionescu, C.D. Zeletin, G. Ursu, Vasile Damaschin, Mircea Coloșenco, Romulus Dianu, cu amintiri, culese de prin publicațiile timpului în care au apărut.

Și, în fine, un „Album fotografic” cuprinzând 61 fotografii din arhiva C.D. Zeletin.

Pe coperta I, Zoe G. Frasin, iar pe coperta II, Triumful Zoei G. Tutoveanu cu copiii Polidor, Cordelia și Alexandru.

O carte profundă și turburătoare. Îmi vine să spun și eu: „Carte frumoasă, cinste cui te-a scris!”

Un merit și al Editurii Sfera din Bârlad care a publicat-o. Apărută: mai, 2004.

Vasile Turculescu,
93 de ani

Retrospectivă lirică G. Tutoveanu *)

Coboară toamna

Auzi, ascultă, colo, peste vii,
Plutește-un cântec vesel la o cramă...
Pe codri-amurgul joacă-n foi de-aramă
Și până-n zări dumbrăvile-s pustii...

Coboară toamna-n sufletu-mi întreg,
Că s-au uscat și florile-amintirii...
Dar glasul sfânt și tainic al iubirii
Eu îl aud și încă-l înțeleg.

Florile dalbe

Mă-nvinge iarăși dorul fără nume
De toată vraja nopților în care
Plecăm voioși spre neagra depărtare,
Cu Făt-Frumos, călări pe cai în spume...

Pustiuri triste, lacuri solitare,
Cetăți de flăcări, zmei din altă lume...
Le trecem volnici ca pe niște glume,
Privind palatul de cristal, din zare...

Dar ce departe-s visurile-aceste,
Și cât de sfântă-i clipa ce-mi aprinse
În suflet iarăși magica poveste:

Amurgul pune flori de crin și salbe
Prin plopi de-argint, pe ramuri ninse,
Și-n văi plutește-un cântec: „Florile dalbe”...

Privighetoarea

Se-neacă-n triluri, piruie, suspină,
Și condru-ntreg de glasu-i clocotește:
Din plop în ulm, din fag în paltin, crește
Chemarea-i tristă și de flăcări plină...

Și-o lume-i zice-a cântului regină,
Și-n nopți de vis și dor o preamărește;
Și faima ei din veac în veac sporește,
Mereu scaldată-n farmec și lumină...

Dar numai cine știe s-o-nțeleagă,
Să-i facă dar simțirea lui întregă,
Și-adâncu-i viers în suflet să i-l poarte,

Acela doar, pătruns de nebulie,
Va ști ce groaznic trebuie să fie
Calvarul dintre dragoste și moarte...

Sora

Pe cărarea dintre vii	Și spunea de-un dor cumplit,
Cobora o față...	De-ndrăgiri uitate...
Erau luncile-argintii,	Ascultau în asfințit
Cerul fără pată...	Măgurile toate...

Și cânta cu glas domol	Erau lacrimi și eres,
O poveste-amară...	Taine de la horă...
Treceau paserile stol	Eu de-atunci am înțeles
Înspre altă țară...	Că mai am o soră!

*) G. Tutoveanu, *Albastru*, Editura Sfera, Bârlad, 2003.

„Golful de cuvinte” al lui George Topîrceanu

*Și cail se împușcă,
nu-i așa?*

George Topîrceanu este unul din poeții de inimă ai mei. Poate pentru gingășia și dragostea lui infinită pentru lumea mărunță, mărunță, a oamenilor, a florilor, a găzelor... Dar și explozia de definiții, de metafore, de alegorii, de hiperbole, de prozopopei și alte figuri de stil care încântă pe cititori și pe rebusiști.

În această ultimă poziție, am descoperit în opera lui George Topîrceanu cea mai frumoasă prezentare literară a unui „golf de cuvinte”.

Este cuprinsă în primele trei strofe din poezia „În loc de prefață” la ciclul „Parodii originale”. O reproduc mai jos:

Tu nu-nțelegi, Zoile, râsul meu...

Într-un oraș din asfințit, departe,

Cu mult negoș și știitori de carte,

Trăia pe vremuri un sărman evreu

Anumē Baruch... Fire de elită,

În lume viețuind ca-ntr-un pustiu, -

Știa să taie sticlă poleită

Și toți nerozii îl credeau geamgiu.

Dar timpul suflă limpede ca vântul

Și moartea le-a grăbit metamorfoza:

Pe toți făcându-i una cu pământul,

A transformat pe Baruch-în Spinoza.

Golful de cuvinte constă din trecerea de la un cuvânt la altul prin succesiunea de schimbări de câte o literă sau mai multe deodată, prin cuvinte care duc la ultimul cuvânt.

Așadar am încercat să ajung de la BARUCH la SPINOZA schimbând câte două litere deodată obținând următorul parcurs: BARUCH - BARACA - SARICA - SALIȚA - SPLINA - SPIONA - SPILCA - SPANCA - SPAȚIA - SPATAR - SPIȚER - SPINEL - SPINOZA.

Este posibil ca rebusiștii de azi să aibă o performanță mai bună, printr-un parcurs mai scurt.

Astfel, problema devine interesantă și grea ca ecuația marelui matematician francez Fermat (1601-1665) care, de profesiune judecător, a scris pe o carte de judecată formula $x^n + y^n = z^n$, adăugând: „nu am loc s-o demonstrez aici”. Și, nedemonstrată până în ziua de azi, de fermațiștii care s-au străduit secole de-a rândul. Poate computerele o vor lămurii.

Rebusiștilor le doresc cel mai deplin succes în dezlegarea „Golfului de cuvinte” al lui George Topîrceanu. Menționez că Spinoza are și varianta Spinosa (conform dicționarului Larousse).

Versificația acestui „golf de cuvinte” al lui George Topîrceanu rămâne, oricum, o capodoperă enigmatică și rebusistă fără pereche.

Vasile Turculescu

Dezlegările jocurilor de pe coperta 3: Noi, bătrânii: MATUF - ROMAN - O - STAFIDITE - SI - ARET - RIC - IOT - AT - ICAR - CARAGIALE - O - NEPOTI - AUZI - SACU - AOB - RA - TRUSA - LUCA - IAT - ZI - TATO - RD - BITA - SOT - BUNEL - MOARA. Pentru pensionari: CASA DE PENSII. Vârste: BĂTRĂNEȚE (antebrațe). Albul părului: CĂRUNT. Pensionara: SEPTUAGENARĂ.

Ne găsim în anul 1944, în luna august, ziua 21.

Frontul de pe Prut este rupt și străpuns. Ostașul sovietic calcă pe pământ românesc și întreabă încotro este Berlinul. El vrea ca până în seară să ajungă în Germania. Peste tot spaimă și debandadă. Oamenii fug din calea tăvălugului sovietic. Ca în scenele descrise de Cezar Petrescu în „Întunecare” și acum, oameni debusolați și înnebuniți de spaima de a nu fi omorâți de hoardele asiatică ale armatelor sovietice, își încarcă în căruțe strictul necesar pentru supraviețuire și pentru a-și hrăni copilașii, aflați în boarfele căruț leagă de loitră și vaca cu vițel. De câteva zile drumurile Moldovei, de dincoace de Prut, sunt pline de oameni plecați în bejenie. Preotul Dumitru Filica din Lupești pleacă împreună cu preuteasa lui cu o cabrioletă trasă de un cal. Încotro se duce, nici el nu știe. Unde se duc toți se va duce și el, numai să scape cu viață. Prea departe n-a ajuns, fiindcă - povestea mai târziu - ne-a ajuns o coloană de blindate și nu ne-au împușcat, ba din contră, soldații de pe tancuri ne făceau semne prietenești din mână!

Și așa preotul nostru a făcut cale întoarsă. Nu la fel s-au petrecut lucrurile cu altă coloană de căruțe, ce provocaseră un ambuteiaj, pe șoseaua ce da să intre în T. Bujor. Din urmă, cu mare viteză, venea o coloană de tancuri grele T34. Acestea au intrat în căruțele „încălcite” făcându-le zob. În șanțul șoselei, o căruță cu roțile în sus, pe fundul căreia se vedeau scrise literele N.T., avea între huluțele rupte un cal, cu picioarele rupte și într-o băltoacă de sânge, ce-și bătea capul de pământ, parcă se închina, parcă bătea mătânii... Un ostaș sovietic impresionat de chinurile animalului, îi trimite un glonte în cap, din kalașnikov-ul de la piept, curmând astfel suferințele calului.

Așa s-a dus dintre noi Piciul nostru drag, cel învățat să fugă după bicicletă.

Dumitru Leonte
pensionar, 87 de ani

Prezent și perspective în investiții cu caracter social

Fără îndoială că înființarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din urbea Bârladului în 1954 a constituit pentru întreaga comunitate, transformarea tuturor formelor de ajutorare a celor nevoiași, în mod deosebit a celor care, prin munca lor, au contribuit la ridicarea și continuitatea acestui oraș.

Pensionarii, căci despre ei este vorba, au funcționat cu noua lor instituție, într-un imobil situat în str. N. Iorga, mai aproape însă de str. Republicii. Un imobil mic și insalubru a facilitat pentru pensionari obținerea primelor împrumuturi, s-au făcut primele operațiuni de bancă și comisioane și unde adunarea generală a devenit cea „persoană” care a hotărât ani și ani cu ce sume ar putea fi ajutați.

Peste ani, odată cu creșterea numărului de membri și înființarea unor servicii, de fapt mici ateliere, a fost necesară și extinderea ca spațiu. Astfel, în 1971, clădirea veche de la actuala adresă, a devenit noul sediu al CARP, cu o singură casierie.

La inițiativa domnului Epure Mihai, actualul contabil șef al Casei, s-a propus Consiliului de Administrație construirea unei clădiri, cu mai multe încăperi funcționale și necesare unei instituții de acest gen.

Lucrările au început cu S.C. PINCOP Bârlad în 1996 pe baza schițelor prezentate inițial și a unui proiect definitiv având ca proiectant pe arh. Postolache I.

Tot cu această firmă s-a construit și primul nivel al actualului sediu, dar s-a renunțat repede la continuarea lucrărilor cu această firmă întrucât nu a prezentat seriozitate și credibilitate în muncă, dar chiar și în soluțiile constructive propuse.

Lucrările au continuat în regie proprie cu un număr mult mai mic de muncitori, majoritatea fiind pensionari. Finalizarea acestui proiect s-a făcut în

februarie 1999 și a dus imediat la înființarea caselor 2, 3, 4 apoi 5 și 6 pentru activitatea de bază, dar în același timp a existat și posibilitatea înființării cabinetelor de stomatologie, oftalmologie, tratamente, medic de familie, bioenergie, a clubului de activități de șah, TV și bibliotecă, sală de tenis, fitness, cabinet juridic, internet. De

asemenea, datorită realizării și acestei noi construcții a existat și mai există posibilitatea înființării unor noi cabinete și servicii în folosul membrilor. S-a dovedit că se poate realiza o astfel de construcție cu doar 1,4 miliarde lei, când există preocupare și interes.

În vederea continuării acestei „politici” în folosul membrilor, Consiliul de Administrație a hotărât înființarea unui cabinet de fizioterapie și recuperare medicală. Cabinetul va funcționa într-unul din spațiile aflate la etajul I și va fi dotat cu aparatură medicală de electroterapie, magnetoterapie și ultrasunete, având capacitatea de 6 persoane pe oră.

Fără îndoială că beneficiarii acestui serviciu medical vor fi persoane vârstnice, membri CARP, pensionari dar și alte persoane, tarifele fiind sociale și în funcție de statutul și venitul persoanei care apelează la astfel de tratamente.

Un alt proiect al Consiliului de Administrație, proiect inițiat de fapt la dorința membrilor CARP, este construirea în municipiul Bârlad a unui centru rezidențial de asistență și îngrijire a persoanelor vârstnice. În luarea acestei

hotărâri a contribuit esențial numărul mare de pensionari cu vârstă înaintată (65-70 de ani), cu pensii sub nivelul necesar asigurării unui trai decent. Acțiunile, formele și serviciile pe linia asistenței medicale și sociale pe care acest obiectiv le vor acorda celor vârstnici sunt orientate cu precădere pentru sprijinirea persoanelor lipsite de venituri și susținători, a celor cu venituri insuficiente și fără familie. Finanțarea acestui obiectiv social este făcută de către Ministerul Muncii și, parțial, de către CARP Bârlad. La finalizarea lucrărilor exploatarea revine în întregime CARP Bârlad pe perioadă nelimitată.

Pentru ca cei interesați, și suntem convinși că aceștia nu sunt puțini, să fie mai bine informați cu privire la facilitățile acestui centru, vă putem informa că el va avea o capacitate de 85 de locuri, camere tip garsonieră, cu câte 2 locuri, grup sanitar și cele trebuincioase, club, capelă, sală de fizioterapie, cabinete medicale, curte interioară cu spații verzi, bucătărie, sală de servire a mesei.

De menționat că fiecare nivel va avea personal de întreținere și supraveghere (infirmieră sau asistentă medicală).

Tot pentru cei interesați vă informăm că lucrările la acest obiectiv social vor costa aproximativ 43 miliarde de lei și vor începe în luna octombrie 2004, desfășurându-se pe parcursul a 3 ani.

Desigur că preocupările majore ale Consiliului de Administrație se îndreaptă spre satisfacerea tuturor cerințelor membrilor CARP într-o instituție pe care o vrem civilizată din multe puncte de vedere, dar cel puțin pentru următorii ani efortul nostru va fi îndreptat pentru realizarea acestui obiectiv.

Gheorghe Tănase,
Președintele CARP Bârlad

Pentru cei interesați:

Oficiul de pensii Bârlad vă oferă bilete de odihnă și tratament în următoarele stațiuni balneoclimaterice: Felix, Amara, Băltătești, Herculane, Sărata Monteoru, Sângeorz Băi, Călimănești, Căciulata, Tg. Ocna, Slănic, Voineasa, Soveja, Tușnad, Buziaș, Govora, Bala (Hunedoara), Olănești, Covasna.

În perioada 15 septembrie - 15 decembrie 2004 și 15 ianuarie - 15 iunie 2005 prețul biletelor este după cum urmează:

- pentru o pensie de până la 2.800.000 lei = 50% din

pensie;

- pentru o pensie de peste 2.800.000 lei = 65% din pensie. Oficiul de pensii Bârlad primește lunar circa 150 - 160

bilete.

Cei care doresc să-și procure bilete de odihnă și tratament în stațiunile de mai sus vor avea următoarele documente:

- cupon de pensie (ultima lună);
- adeverință medicală (trimitere de la medicul de familie);

- contravaloarea biletului în condițiile date.

Relații se pot obține de la Oficiul de pensii, telefon 413620.

Noi, bătrânii

ORIZONTAL: 1) Bătrân (fam.) - Pliniu cel Bătrân, ca origine. 2) Bătrâne (fig.) 3) Ultimii moși! - Pază, în trecut - Cuprins de frică! 4) Ciot fără vârf! - 2, 3 bătrâni! - Fiul lui Dedal (mit.). 5) Clasic român (1852-1912), autorul schiței „La Moși”. 6) Copiii bunicilor - Simț atrofiat la unii bătrâni. 7) Cocoș sălbatic din America de Sud - Oază în Sahara - Soarele bătrânilor! 8) Cutie specială - Bătrânul din povestirea „Crâșma lui Moș Precu”, de Mihail Sadoveanu. 9) E-n piață! - Vremea Babei din martie (sg.) - Scriitor roman, supranumit „cel Bătrân”. 10) Radu Dumitrescu - Bătrânul ocnaș din „Două firi”, de Mihail Sadoveanu - Moșul pentru babă. 11) Bătrânul cu nepoți - Instalație de vânt care are o babă.

	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

VERTICAL: 1) Bătrân - Dantură de bătrân (sg.). 2) Cunoscută interpretă de romane, din repertoriul căreia am ales melodia „Am început să-mbătrânesc” (2 cuv.). 3) Traian Stanciu - Îmbătrânit. 4) „Bătrâna Doamna” din fotbalul românesc - Îmbătrânire - Babe pe margini! 5) Poetă născută la Bârlad (Elena), autoarea titlului „O fecioară bătrână plânge” - Casă de bătrâni. 6) Copiliță - Ionel Teodoreanu. 7) Obicei din bătrâni - Nepotul regelui Ludovic cel Pios (sec. 9) - Andrei Mureșanu. 8) Odinioară (presc.) - Pe el - Fag bătrân (reg.). 9) Domnul cel Bătrân - Construcție care poate fi bătrânească. 10) Familie plebeiană din Roma antică - Colindător. 11) Boală a bătrâneții - Cotat la mijloc!

Dicționar: ARET, SACU, AOB, AIOL, BUC.

Pagină realizată de *Serghei Coloșenco*

UMOR

- Care este culmea inconștienței?
- O rămă care se duce la pescuit.

*
- Mamă, zise Costel, doamna învățătoare ne-a întrebast astăzi ce mâncăm de obicei acasă. Eu am răspuns „ceal”; colegii au răs.

- Ei, bine, altădată să spui că taică-tu e pescar amator și că ai mâncat păstrăvi.

- Doamna învățătoare, noi ieri am mâncat păstrăvi, spune mândru Costel.

- Daaa, se miră învățătoarea. Și câți păstrăvi ai mâncat?

- Trei căni...

*
Un ascultător întrebă la o emisiune de radio:

- Este adevărat că în Rusia porumbul crește cât stâlpul de telegraf?

Radioul răspunde:

- Desigur, cu o precizare: nu la fel de înalt, ci la fel de rar.

*
O bunicuță întrebă pe medicul de familie:

- Nepoțelul meu are 11 ani. Pot să

încep să-i fac educație sexuală?

Medicul răspunde:

- Puteți, dacă vreți să aflați noutăți.

*
La ora de biologie:

- Domnule profesor, prostia este ereditară?

- Nu-i frumos, Maria, să vorbești urât despre părinții tăi!

*
- Domnișoară, dă-mi te rog numărul tău de telefon, ca să te pot suna.

- E în cartea de telefon.

- Și numele?

- E tot acolo...

*
În excursie, la munte; tatăl se oprește pe marginea unei prăpăstii și admiră natura. Fiul îl vede și îi zice:

- Tăticule, mama spune că aici este foarte periculos. Ori te dai înapoi, ori ne dai geanta cu alimente.

*
- Alo! Salvarea? Copilul meu a înghițit un creion.

- Pentru atâta lucru nu ne deplasăm. Scrieți cu pixul!

*
- Ionel, zice tatăl supărat, profesorul tău de matematică mi-a telefonat că vii la școală cu temele nefăcute. Dirigintele m-a sunat să-mi spună că ți-a scăzut nota la purtare. Administratorul blocului mi-a telefonat că ai spart un geam la vecin. Ce crezi că ar trebui să fac?

- Să ceri desființarea postului telefonic!

*
După ora de geografie, Titel merge la medic:

- Unde te doare? îl întrebă medicul.

- La sud de clavicula estică și la nord de coasta vestică...

PENTRU PENSIONARI
(Triverb: 4, 2, 6)

K
N + Î

VĂRSTE
(Anagramă: 9)

PENSIONARA

(Monoverb reflexiv: 8 - 12)

ALBUL PĂRULUI
(Monoverb: 4 - 6)

R T

Colectivul de redacție :
Serghei COLOȘENCO (coord.)

Gheorghe TĂNASE

Daniela EPURE

Tipărit la: S.C. IRIMPEX S.R.L.
Bârlad, Str. Republicii nr. 85

*Imagini
din
Bârladul
de odinioară*

